

Νέα από... ΑΜΕΡΙΚΗ

Υράφει η Μάχη Μουτσιούλη

EDUCATIONAL FRATERNAL ASSOCIATION FOURKA ANNOUNCEMENT

On behalf of the members of the Board of the Educational Fraternal Association FOURKA and myself I want to wish all the Fourkiotes here in America and in Greece a very MERRY CHRISTMAS and a HAPPY NEW YEAR. May God grant you peace, love, happiness and good health in the new year 2015.

George J.Kitsis, President

George D.Kitsis, member

John G.Mokas, Vice President

Thomas Lekkas, member

Tim A. Giotas, Secretary

Bill G. Skouteris, member

Elias G.Moutsioulis, Treasurer

George N. Skaperdas, member

Soterios D.Todis, member

George A. Moutsioulis, member

► Stefanos Ziozis of N.Y. City announced his engagement to Miss Sini Kalapodi of Athens, Greece. Sini studied in Marseilles, France and got a degree in Economics. Their wedding will take place this coming July in Athens. Kala stefana to both of you Stefo and Sini.

► Ο Στέφανος Ζιώζης από την Νέα Υόρκη ανακοίνωσε τους αρραβώνες του με την Σίνη Καλαπόδη από την Αθήνα.

Η Σίνη σπούδασε στην Μαρσέιγ της Γαλλίας και πήρε πτυχίο Οικομηκών. Ο γάμος τους θα γίνει τον προσεχή Ιούλιο στην Αθήνα. Καλά στέφανα και στους δυό σας Στέφανε και Σίνη.

Dear compatriot,

Send your subscription to the newspaper. To YOUR 'VOICE', in order to be heard PROUD, LOUD and DECISIVE.

We need it very much!

You can use the address of the filer of the Fourka Society in Ioannina:

Anastasiou Kostas,
Evergeton 3, 45333, Ioannina, GREECE

Or you make a deposit to the bankbook of our society:

PEIRAIWS BANK

Account No. 6862127912631

IBAN:

GR18 0171 8620 0068 6212 7912 631

Any remittance or check from a foreign country (besides Greece) must be sent in the name of the association's secretary Mr. Anastasiou Konstantinos. If you send them in the name 'FWNI TIS FOURKAS' or in any other name inquiry, the association cannot settle them.

You can use the email:

kanastas1@hotmail.com

to send us articles, photographs, comments, notices, proposal for any future cooperation and anything else you might want.

Νέα για... AMEPIKH

A JOURNEY DEEP IN OUR MEMORIES

Christmas! New Year's Eve! In every holiday our mind goes back each year to the past, to Fourka filled with snow. Memories of happy, pure and beautiful but hard years.

Our thoughts bring in childish memories which have marked our life and we all return (even with the eyes closed) to the place we all started. We look back with pathos and nostalgia to the people who helped us grow up (many of them being now up in the heaven watching us from above and being proud of us) with such love despite the poverty in an atmosphere 'smelling' Christmas throughout the whole village!

Lovely memories and great nostalgia! So few things to be offered ... but so many to be remembered!

Some years our only wish to the Santa was to bring us... nothing!! Just to lower our pain and take away the sad, the tears.

And if his holiness wanted, we would be granted with dreams that would some day come true!

Christmas from the past in our beloved Fourka will always be in our hearts.

IT ALL LIES IN OUR HANDS

Holy days. Full of pleasure and happiness. Filled with bright lights and garnish but with destitution as well. With people around us who will feel lonely this Christmas again.

One thing is for sure though... the fact that the days we are living lately are not worse than those we experienced 50 years ago. The big difference is that we shared far more happy moments in the past than we do in the present.

The first thing that comes in my mind was a very tight family, a family table where we all gathered especially in the days of holidays. Brothers, sisters, cousins, etc, all the relatives had exceptionally warm relationship. There would always be someone you could talk to, share your pain or grow your happiness!

What is happening in the present really? It seems that most of those beautiful traditions and habits have disappeared. It is like we are all living in a different world in the name of 'technology' having forgotten any kind of manners and institutions like 'family, religion, country and education. Someone has to remind us that all these mentioned above are the best ways of holding every human society going and safe.

It is a disgrace that many people nowadays cheapen and ridicule our valuable institutions.

It all lies in our hands now, so that the

economical crisis we have to deal with, will not affect things that keep us alive so many years and let us be proud as persons, families, societies.

It all lies in our hands, so that we will be available any moment for anyone who seeks someone to talk to...our families, friends and so on.

Not only every Christmas, or every holidays...but EVERYDAY, like in the past.

THE WAY WE WERE HOLDING ON

Shall we all bring back our memories from the past, when we were growing up in the village during the cold winter days, with our hearts though warm and filled with affection.

Our grandparents were the ones who were 'feeding' us with colorful stories with the fire burning nearby, just to keep us holding on in our hard but beautiful life.

EVERY THOUGHT FOR YOU

During the holy days of Christmas our thought is in our village and in the few residents left there.

Those who will celebrate Christmas in the place they lived their whole life and who will be waiting anxiously for their beloved family and children to visit them from the big cities in order to revive happy holidays from the past.

All our love and our thoughts to the residents of Fourka, especially these days.

Merry Christmas our beloved friends!!!

Dear compatriots,

We want to express our gratitude once again for everything you keep offering us and for being in OUR side.

With the means of our VOICE, we continue dreaming and living.

Our VOICE is singing the song of our heart, telling about our village, even in the times we will have forgotten the lyrics!

It is THE VOICE OF FOURKA that we grew up with and that will be our company as we grow older and older.

We are going to share everything, even our silence sometimes.

In days of struggle, our VOICE will still be there to hold our hand, embrace us and whisper in our ears 'it's all gonna be fine, we are all by your side, keep going'...

Let us all keep this VOICE like a talisman, hidden well between the other jewellery in our grandmother's chest, only because it is going to remind us of beautiful old memories, common dreams, problems... our own life itself.

K.A.

Αναπολώντας το χθες...

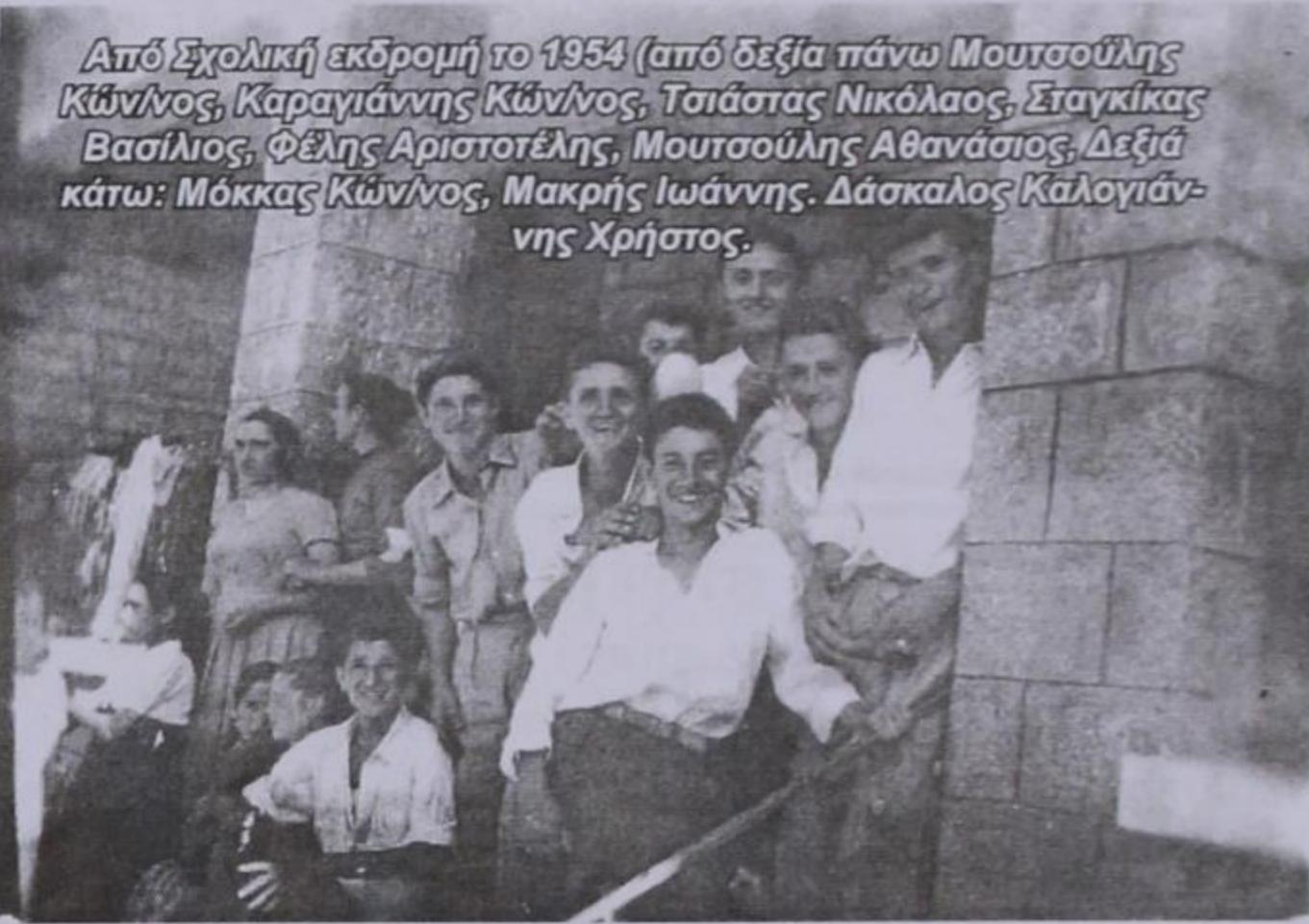
Οι φωτογραφίες δεν είναι μόνο περιγραφή του τόπου και του χρόνου.

Είναι κυρίως MNHM. Είναι οι δικοί μας άνθρωποι, που σημάδεψαν ή σημαδεύουν τη ζωή μας.

Ιωάννα Ζιώζη, Θωμαή Τσιούμη, Κώστας Τέντας, Στέργιος Μαρανής, Γιώργος Τσιάστας,
Νίκος Παπαγεωργίου, Νίκος Εξάρχου, Δημήτριος Σιώμος, Ανδρέας Παπαγιάννης,
Άγνωστος.

Από Σχολική εκδρομή το 1954 (από δεξιά πάνω Μουσούλης
Κώνιος, Καραγιάννης Κώνιος, Τσιάστας Νικόλαος, Σταγκίκας
Βασίλιος, Φέλης Αριστοτέλης, Μουσούλης Άθανάσιος, Δεξιά
κάτω: Μόκκας Κώνιος, Μακρής Ιωάννης, Δάσκαλος Καλογιάν-
νης Χρήστος).

Γιάννενα 1964 μετά από γάμο
Από αριστερά Κ.Παπαγεωργίου, Π.Σπαθάρης, Ν.Τέντας, Τ.Σιώμος, Σ.Φράγκος,
Γ.Κιτσης, Δ.Αναστασίου, Ι.Φράγκου, Χ.Μόκκας, Καμπαλάνη, Κ.Σπαθάρη, Αν.Φράγκου,
Γ.Παπαγεωργίου, Γ.Εξάρχου, ΚΝτόκου, ΓΖιώζης, Ζ.Μουσούλη, Τρ.Μακρή, Φ.Ντόκου,
Αφ.Παπαγεωργίου, Σ.Παπακώστα, Μ.Πάπαρη, Α.Κονοσκούβαρου, Γ.Παπακώστας,
Π.Σταγκίκα, Κ.Εξάρχου, Ζ.Καραγιάννη, Ευγ.Παπαγεωργίου, Ν.Σταγκίκας,

Γούλας Εξάρχου, Βασίλης Πάπαρης

Σταγκίκα Αδάμινα
(γιαγιά του Σπαγκίκα Αχιλλέα)
η οποία έβγαζε ένα αδράχτι πήν ώρα.

6 Δεκεμβρίου 2014 εορτή Αγίου Νικολάου στη Φούρκα.

2001 κοπή Πρωτοχρονιατικής πίτας Σύλλογος Φουρκιωτών Ιωαννίνων
Στ. Γκριμότσης, Σ. Φράγκος, Κ.Γιάννος, Η. Λευκοβίτης,
και μικρά Φουρκιωτόπουλα

Μοναστήρι
ομάδα αναβίωσης εθίμων επί το έργο
Γιάννης Μακρής, φρειδερίκη Μπουνάιου,
Ανίτα Φράγκου, Κώστας Εερίας

ΦΟΥΡΚΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

από το Γιώργο Ι. Καραγιάννη

Αγαπητέ Κώστα,
φέτος μείναμε στη Φουρκα εώς τις 5 Νοεμβρίου και την απολαύσαμε σε δλες τις εκφάνσεις της, με θαυμάσιες λιακάδες και φθινοπωρινά χρώματα στο δάσος της, με βροχές και αντάρες και με μπόλικο χιόνι του Αγ. Δημητρίου, περίπου 40εκ.

Είχαν έρθει και τα 3 εγγονάκια μας από την Αθήνα και δε χόρταιναν να κυλιούνται στο χιόνι, να παιζουν και να αναφωνούν ...
ΤΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΙΑ!!!

Τα βράδια μαζεύμασταν στην Άλεκα στο καφενείο οι λίγοι εναπομείναντες και αναφερόμασταν νοσταλγικά σε μνήμες του παρελθόντος, τότε που η Φουρκα μας είχε ζωή, είχε κόσμο...
Τακτικός θαμώνας και ο Γιώργος Ι. Καραγιάννης, γνωστός ως

Γιωργούσιας. Μαζί είχαμε την ιδέα να μου υπαγορεύσει κάποια τραγούδια Φουρκιώτικα, παραδοσιακά, τα οποία σου στέλνω και αν υπάρχει η ευχέρεια σε παρακαλώ να τα δημοσιεύσεις στην εφημερίδα, για να τα διαβάζουν και να τα μάθουν οι νεότεροι και να τραγουδήσουν νοσταλγικά οι παλιότεροι.

Η παράδοση γενικά, αλλά ειδικότερα του χωριού μας, πρέπει να διασωθεί από εμάς τους κάπως "νεότερους" και να μεταδοθεί στα παιδιά και στα εγγόνια μας, για να γνωρίσουν τις ρίζες τους και την κληρονομιά από τους γονείς και τους παππούδες τους.
Σε ευχαριστώ για τη φιλοξενία,

Με εκτίμηση
Ελένη Χαβά-Μπακογιάννη

Τα Φουρκιώτικα τα μέρη

Στα φουρκιώτικα τα μέρη
Πέρασα ένα καλοκαίρι
Κι άλλο τίποτα δεν είδα
Όλο βρύσες και λαγκάδια.
Είδα και μια παντρεμένη
Πουχε τα μαλλιά μετάξι
Και πλεγμένα με την τάξη.
-Τι τα θέλεις τα μασούρια
Αφρού δεν ξέρεις να υφαίνεις,
Έλα μες στον αργαλειό μου
Να σε μάθω να υφαίνεις
Να πατάς τα καλαμίδια
Να φιλώ τα μαύρα φρύδια.-

Ο άγουρος και η κόρη

Άγουρος απ την Αγιά,
κόρη απ την ανατολή
πήγαν και ανταμώθηκαν
στο Σιφέρη ποταμό.
-Πέρασε με νιούτσικε,
πάρε τα παπούτσια μου
και τα ρουχαλάκια μου,
θα σου δώσω φίλημα,
φίλημα κι αγκαλιασμα.
Σαν αετός την άρπαξε,
πέρα την επέρασε
-Δο μου κόρη το φίλημα,
δο μου κόρη τ' αγκαλιασμα.
-Παραπέρα νιούτσικε
να φανούν τα σπίτια μας
και τα παραθύρια μας.
Φάντηκαν τα σπίτια μας
και τα παραθύρια μας.

Η μηλιά

Τώρα το βράδυ βραδάκι
Τα' αστρο και το φεγγαράκι
Παίρνω ένα στενό σοκάκι
Βρίσκω μια μηλιά στο δρόμο
Με τα μήλα φορτωμένη
Κι έσκυψα να πάρω ένα
Κι η μηλιά μ' αντιλογιέται
-Μη το παίρνεις, μη το παίρνεις
Τάχει ο αφέντης μετρημένα
Κι η κυρά λογαριασμένα.-

Το τραγούδι του Γίτσιου, που είχε 12.500 πρόβατα και 70 υπαλλήλους

Μας πήρε ο Μάρτης δώδεκα
κι ο Απρίλης δεκαπέντε
Κίνησαν τα λάγια πρόβατα
με τ' αργυρά κουδούνια.
Του Παναγιούλη τα πρόβατα
δε φάνηκαν ακόμα
μείναν στους κάμπους ακούρευτα
με τ' αργυρά κουδούνια
Κι η Παναγιούληνα σαν τάκους
πολύ της κακοφάνη
Παίρνει και ζώνει τάρματα
με το λαμπτρό σπαθί της
και παίρνει δίπλα τα βουνά
δίπλα τα κορφοβουνιά.-

Ο γέρος

Πέντε παλλικάρια και έξι κοριτσάκια
νάχουν κι έναν γέρο
για να τις μοιράσει και να τις λαχνίσει
Η καλή κοπέλα έπεισε του γέρου
και την παίρνει ο γέρος
και την πάει στον ίσκιο
για να τη φιλήσει και να την ψειρίσει
Εκοιμήθη ο γέρος τούφρυγε η κοπέλα
και ξυπνάει ο γέρος και τραβάει τα γένια.
-Τι έχεις μωρέ γέρο και τραβάς τα γένια;
-Φέρτηνα παιδί μου νάχεις την ευχή μου.-

Η μπιρμπιλομάτα

-Ξύπνα μπιρμπιλομάτα μου
κι ήρθα στη γειτονιά σου
-Σαν ήρθες καλωσόριστες
τι μου φέρες εμένα
-Χρυσή πλεξούδα σου φέρα
να πλέξεις τα μαλλιά σου
-Δεν ήξερα, λεβέντη μου
πως ήσουν η αφεντιά σου
να πεταχτώ σαν πέρδικα
μέσα στην αγκαλιά σου.-

Φουρκα 29 Οκτωβρίου 2014-12-14

Τραγούδια Φουρκιώτικα
από Γιώργο Ι.Καραγιάννη

Φουρκιώτικα "Κίνου μπρόστ"

Παρευρέθηκα σε μια παρέα συγκωριανών και σε γινόμενη αυζτήπην γύρω από τα φουρκιώτικα, ένας συνομιλητής μου απούθυνε -μεταξύ αστείου και σοβαρού- την φράση "κίνου μπρόστ" (ιβλαϊκή φράση που σημαίνει όρθιο πεύκο). Συχνά στις διάφορες αυζτήπητες γίνεται χρήση αυτών των δύο λέξεων, όταν μεταξύ των συζητητών δεν υπάρχει ταύτιση απόφεων, είτε διότι ο ένας επιμένει σε εξωπραγματικά πράγματα είτε όταν ο άλλος δεν μπορεί να αντικρούσει τον απέναντι συνομιλητή του με ακλόνητα επικειμένα.

Η φράση αυτή "κίνου μπρόστ" μας οδηγεί σε μερικές δεκαετίες και έχει σχέση με ένα μέλος της μεγάλης και αξέκαστης οικογένειας του Παπαοικονόμου με σπίτι στη Βλαστή, Ιερέας, χωρίς μισθό αυτή την εποχή, στο επάνγελμα, με δέκα οκτώ παιδιά παρακαλώ, τα οποία για νονιάς ταυτόχρονα και τις υποχρεώσεις τους στις εκκλησίες. Σε ότι

υφήλιο Β. Αμερική, Ν. Αμερική, Ευρώπη κ.λ.π. κάνοντας καριέρα ως δικηγόροι, γιατροί, οικονομολόγοι και εκπαιδευτικοί.
Ένας γιός του παπά μετά από πολυετές ταξίδι στην Αμερική επέστρεψε στο χωριό και ασκοθίπηκε με τα κτήματά του.
Σε κάποιο χωράφι του υπήρχε ένας πεύκος, τον οποίο έκοψε ένας συγκωριανός του, χωρίς να ρωτήσει.
Μολονότι ο παράνομος συγκωριανός ζήτησε συγγνώμη, αυτό δεν αρκούσε, και ο ιδιοκτήτης, γιός του παπά, επέμενε συνέχεια, στην ιβλαϊκή γηώσσα, ότι θέλει τον πεύκο αφίσα (κίνου μπρόστ) όπως ακριβώς ήταν πριν. Φυσικά υποθέτω στην διαφορά ήθυπη με την βοήθεια του προέδρου, του παπά, του δασκάλου όπως συντίθησε γίνοταν εκείνες τις εποχές.

Δεν γνωρίζω αν ο συγκωριανός συνομιλητής μου που μου απούθυνε αυτή τη φράση γνώριζε ότι είμαι συγγενής με τον λεγόμενο γιο του παπά και γελώντας του απαντώσα, ότι είμαι υπερήφανος, διότι είμαι γόνος της μεγάλης αυτής οικογένειας του Παπαοικονόμου, καθότι η γιαγιά μου (μπέρα του πατέρα μου) ήταν κόρη του παπά.

Κωνσταντίνος Α. Μουεδιούπης

